

Solenocentrum costaricense Schltr., nov. spec.

Terrestre, erectum, 35—40 cm altum, validum; foliis basilaribus c. 5, rosulatis, erecto-patentibus patentibusve, ellipticis, acuminatis, glabris, basi in petiolum distinctum satis longum, basi ampliata caulem amplectentem subito angustatis, lamina usque ad 12 cm longa, medio fere usque ad 6 cm lata, petiolo 7—10 cm longo; caule crassiusculo vaginis pluribus arcte amplectentibus obsesso, glabro; spica dense multiflora cylindrica, c. 18 cm longa 3—3,5 cm diametente; bracteis elliptico-lanceolatis acuminatis, patentibus, extus sparsim appendicibus papuliformibus obsessis, inferioribus flores paulo superantibus, superioribus sensim paulo minoribus; floribus patentibus; sepalo intermedio lanceolato acuto, glabro, 0,7 cm longo, lateralibus ovato-oblongis obtusiusculis, basi margine anteriore in lobum falcato-oblongum obtusum, c. 0,9 cm longum productis, glabris, sepalo intermedio aequilongis; petalis e basi cuneata dimidio superiore inaequaliter bilobatis, lobo anteriore posteriori duplo fere brevior, obtuso, sepalo intermedio subaequilongis, glabris; labello semiorbiculari-lunato obtusissimo, glabro, auriculis basilaribus obtusis, c. 0,4 cm longo, inter apices auricularum 0,5 cm lato, calcare cylindrico apicem versus subampliato, obtuso, glabro, c. 1 cm longo; columna et anthera generis; ovario cylindrico, torto, pilis papuliformibus patentibus subvillosis, c. 1 cm longo.

Costa-Rica: San Isidro de La Arenilla, c. 1400 m ü. d. M. — H. Pittier no. 16723, blühend im August 1903.